

Juan Moreno, investit amb els vots de Vox

El popular, nou president d'Andalusia, rep també el suport del seu partit i de Cs

Juan Moreno, ahir ■ EFE

May se'n surt de la moció de censura pel fracàs del pla del 'Brexit'

Continuarà liderant el govern britànic en obtenir la confiança de 325 diputats enfront de 306

865126-120270L

Parades de productors, visites al Moli d'oli, trobada d'sketchers, activitats infantils, i molt més!

Fira de l'oli
ULLASTRELL
20 de gener de 2019

Tota la informació a www.ullastrell.cat

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 17 de gener del 2019. Any XLIV. Núm. 14882 - AVUI / Any XLI. Núm. 13742 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-12

Contra la repressió

L'alcalde de Verges, Ignasi Sabater, alça el puny poc després de sortir de la comissaria, ahir al migdia ■ ROBIN TOWNSEND / EFE

ESPIRAL • La Policia Nacional deté setze persones a les comarques gironines pel tall del TAV en l'aniversari de l'1-0

PER LLIURE • Actua sense ordre judicial per una denúncia d'Adif i entre els arrestats hi ha els alcaldes de Verges i Celrà (CUP)

CLAM • Els estudiants de la UdG s'hi tanquen i es fan concentracions arreu del país

La Crònica

"No hi haurà rendició"

Gisela Pladeveya

D'ensurt en ensurt

Emili Agulló

"El Suprem em criminalitza per haver presidit l'ANC"

L'escrit de defensa de Forcadell la desvincula de l'1-0 i de l'aprovació de la DUI

El cas del regidor de la CUP de Badalona acaba en multa

La jutgessa no accepta la inhabilitació, però sosté que va cometre "abús de poder"

383213-11479456

matarogroc **mg**

WEBS · CORREU ELECTRÒNIC
DOMINIS · SERVIDORS

info@matarogroc.com | Tel. 937 903 615 | www.matarogroc.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Pur teatre

El diputat de Ciutadans Toni Cantó ha assegurat que té "problemes per fer d'actor a Catalunya pel fet de parlar espanyol". La temporada passada, segons dades d'Adetca (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya), es van representar a Catalunya 292 obres de teatre en castellà. Representen un 35% del total. Un 44% eren en català, un 2% bilingües, un 11% en altres idiomes i la resta eren sense text. És a dir, a Catalunya, les obres representades exclusivament en català són minoria. En total es van poder veure 1.079 muntatges, dels quals en català i només en català eren 505. Per tant, si el problema de Toni Cantó és que no sap declamar en català, hauria pogut treballar en les 574 obres restants; la majoria. La denúncia de Toni Cantó, per tant, és falsa. No és una opinió. És un fet estadísticament contrastable perquè, a més, les xifres de les temporades anteriors són similars a aquestes, de manera que –com d'altra banda és

La denúncia de Toni Cantó, per tant, és falsa. No és una opinió. És un fet contrastable

perceptible– la presència del castellà a la cartellera catalana és notable. Per cert, per no distorsionar la fotografia caldria subratllar també que les xifres d'espectadors són si fa no fa: un 45% van anar a veure obres només en català, un 35% només en castellà i un 20%, la resta. Uns dies després, el candidat suportat per Ciutadans a l'alcaldia de Barcelona, Manuel Valls, va assenyalar que "hi ha veïns que parlen castellà que ho passen malament" a la ciutat i que "hi ha una manca d'equilibri entre el català i el castellà". Efectivament: segons el baròmetre de l'Ajuntament fet públic fa dues setmanes, un 48% dels barcelonins tenen el català com a llengua habitual mentre que el castellà ho és per a un 50%. El 2% restant tenen un altre idioma per al seu dia a dia. És una altra denúncia falsa. Per contra, l'advocat Benet Salellas no va poder començar a defensar els seus clients (els alcaldes de Verges i Celrà) fins que no digués en castellà la frase: "Soc advocat, vinc a assistir un detingut." I això, que no és cap obra de teatre, sí que és fer-ho passar malament a algú per culpa de voler imposar una llengua.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Història del procés

Sovint ens preguntem: com jutjarà la història el *procés* català i els seus protagonistes? Depèn de com acabi, és clar. John H. Elliott, historiador il·lustre, no ha esperat a la conclusió. Li acabo de llegir –amb una mica de retard– *Scots and Catalans*, en la versió castellana: *Catalanes y escoceses; unión y discordia*. Vegin que en l'original els escocesos van primer. Els catalans prenen la preeminència en la traducció. Potser per raons comercials... o altres. Elliott censura el *procés* independentista català i també l'escocès. Per arribar-hi, explica amb aquella admirable claredat, amenitat i síntesi pròpia dels historiadors britànics l'evolució històrica de Catalunya i Escòcia. De vegades hi ha paral·lelismes, de vegades els camins es bifurquen. Catalunya no és Escòcia, i Espanya, o Castella, no és Anglaterra. Són dos països que se senten nació, que han patit fets lamentables i n'han exhibit d'esplendorosos i que tenen també en comú la incomoditat amb l'"estat dominant", tot i que alguns cops s'hi han adaptat. Fins aquí, fantàstic. Una bona síntesi ambivalent.

“Lectura del llibre de John Elliott sobre Catalunya i Escòcia

Una altra cosa és el capítol final, el que entra en matèria. En l'apartat d'agraïments, Elliott destaca les aportacions que li ha facilitat la seva "antiga alumna de Oxford" Cayetana Álvarez de Toledo. Sapiguem qui és: marquesa de Casa Fuerte, exdiputada del PP, patrona de la FAES, col·laboradora d'*El Mundo*, votant confessa de Ciutadans. La vam veure, satisfeta i gesticulant entre el públic, quan Artur Mas va declarar judicialment per la consulta del 9-N. Per mi que Elliott li ha fet massa cabal. També ha donat crèdit als diaris de Madrid en detriment dels de Barcelona, segons es veu

a la bibliografia. Estem barallats, les famílies no es parlen, moltes imatges de l'1-O són trucades... Els historiadors han d'anar amb compte: certes fonts poden posar en dubte la bondat de les que han utilitzat fins llavors.

El *procés* no ha sortit bé, per ara, i els actors no han obrat amb encert. Fins aquí, l'historiador i aquest petit periodista estem d'acord. Ara: potser que Elliott també carregui responsabilitats a com els constitucionalistes han maniobrat, per passiva o per activa. Diu que la repressió incentiva els indesitjats independentismes. Afegeix que les concessions, també. Què hem de fer, doncs, aquí i a Escòcia? Afirmar que els dos països no han estat mai independents, fantasia que atribueix, pel que fa a Catalunya, a l'"adoctrinament" escolar de Pujol. Diria que al principi no és tan contundent en l'afirmació i que tampoc no ho era al cèlebre i magnífic *La rebel·lió dels catalans* sobre els fets de 1640. Quan li van imposar una medalla, Josep Pla va preguntar: "Què els dec?" El 1996 John H. Elliott va rebre el premi Príncep de Astúries de mans del rei d'ara.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/iszr4u>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

La repressió que no cessa

Sense saber-ne el motiu, ens assabentem a primera hora del matí de la detenció dels alcaldes de Verges i Celrà, Ignasi Sabater i Dani Cornellà, i, en degoteig, de nou persones més. Fins a setze en tot el dia. La perplexitat dels primers moments augmenta quan el Tribunal Superior de Justícia s'afanya a aclarir en un comunicat que els arrestos no han estat fets a iniciativa d'un jutge, sinó de la Policia Nacional. S'inscriuen en la investigació de les protestes del primer aniversari de l'1-O, quan els CDR van tornar a tallar les vies del TAV a primera hora del matí. La protesta, per a qui no ho recordi, va ser pacífica i limitada en el temps. Se'ls acusa a tots de suposats desordres públics.

Setze detencions per una mobilització, incloses les de dos càrrecs electes municipals de la CUP. Sense citació judicial ni avís previ. La desproporció és més que evident. L'actuació, del tot

“Els drets de manifestació i reunió, rebregats, i la democràcia, que va perdent color a cada bugada

injustificada. I prova que la repressió contra el moviment independentista es manté en el temps governi qui governi. Que al sobiranisme, amb nou presos polítics i altres a l'exili, se li vol infligir un càstig exemplar en el pròxim judici a l'1-O perquè no torni a desafiar l'Estat espanyol, ho sabem.

I per si no havia quedat prou clar amb casos com els de Tamara Carrasco i l'Adri, l'operació d'ahir torna a fer evident que també es vol penalitzar la mobilització cívica i pacífica que ha caracteritzat el moviment al llarg dels darrers anys. Els drets de manifestació i reunió, rebregats, i la democràcia espanyola, que va perdent color a cada bugada. En són unes quantes, ja.

L'executiu del PSOE, que fa bandera del diàleg amb el govern de la Generalitat, hauria de donar explicacions sobre una operació policial que va rebre la condemna unànime del sobiranisme. Com conviu la mà oberta de la qual presumeixen el president espanyol i els seus ministres amb la de ferro policial? Es confirma que la desmesura és la nova mesura? En un dia d'escàndol no hi va haver pronunciaments de l'executiu estatal. Encara esperem els de Pedro Sánchez, Fernando Grande-Marlaska i Teresa Cunillera.

EDITORIAL

Una batuda policial de caire polític

■ L'operació policial desenvolupada ahir a les comarques gironines té totes les connotacions d'una batuda d'intimidació repressiva amb fins polítics contra l'independentisme català. En primer lloc, perquè la iniciativa de les nombroses detencions efectuades corresponia a la policia espanyola i no a cap instrucció judicial. I en segon lloc, perquè detenir ciutadans per suposats desordres públics en les protestes commemoratives de l'1-O de tres mesos enrere està fora de tota justificació i mesura. L'operació d'ahir evidencia la impunitat amb què actua la policia espanyola contra l'independentisme. La desproporció de la mesura amb el desplegament de desenes d'efectius i l'actitud agressiva, prepotent i impositiva dels agents suposa una nova mostra de clara vulneració de drets fonamentals.

La batuda va afectar una quinzena de persones, entre les quals hi havia activistes, fotoperiodistes, sindicalistes i els alcaldes de Verges i Celrà, Ignasi Sabater i Dani Cornellà, respectivament, ambdós de la CUP. En aquests dos últims casos el tracte impropri de la policia espanyola s'agreuja per la seva condició d'autoritat pública elegida. En un estat de dret, els actes de protesta com els que es van fer l'1-O tallant les vies del TAV són legítims. Es poden auditar, però en cap cas pot donar peu a una batuda policial de caràcter polític. Per la qual cosa calen explicacions i l'assumpció de responsabilitats polítiques de la delegada del govern espanyol, Teresa Cunillera, i del ministre de l'Interior. L'operació evidencia la voluntat d'estaments policials i judicials de mantenir Catalunya en un estat d'excepció permanent que torpedini trobar una solució democràtica al conflicte polític.

De reüll

Anna Balcells

Fer el ridícul

Mai he acabat d'entendre allò que “en política es pot fer de tot, menys el ridícul”. Em sembla que la frase és de Tarradellas (Josep), però l'he sentit moltes vegades aplicada al procés i, ara aquests dies, al guirigall dins el món independentista per si s'ha de donar suport o no als pressupostos de Pedro Sánchez.

Dic que no l'acabo d'entendre perquè estic convençuda que, en política, hi ha coses molt pitjors que fer el ridícul, com, per exemple, fer el temerari: jugar amb foc i pactar amb la dreta més reaccionària per tal

Sembla que els catalans tenim una falta d'autoestima col·lectiva

d'arribar al poder al preu que sigui, com estem veient a Andalusia. No entenc, tampoc, per què els catalans l'hem fet tan nostra, aquesta màxima. O, dit d'una altra manera, és que només el fem nosaltres, el ridícul? No el fan els britànics amb la seva caòtica gestió del Brexit? O els francesos,

intentant liderar Europa quan no aconsegueixen ni tan sols posar ordre a casa seva?

Sembla, més aviat, que tenim una falta d'autoestima col·lectiva que ens porta a considerar grotesc o digne de burla el que pels altres és una situació viscuda amb tota la normalitat del món. Més que estar pendents del que pensin de nosaltres, de si els fem o no els fem el pes, potser el que hauríem de fer és més balanç, més crítica, més autocrítica, fer la feina ben feta, fer pinya i fer via. Sense oblidar que els catalans “fem coses”, tal com va dir un gran filòsof. I, és clar, també el ridícul.

Les cares de la notícia

MINISTRE DE L'INTERIOR DEL GOVERN ESPANYOL

Fernando Grande-Marlaska Detencions injustificables

Com a màxim responsable polític de la policia espanyola és seva la responsabilitat de les injustificades detencions contra càrrecs elegits i activistes independentistes que es van produir ahir a les comarques gironines. El canvi de govern a l'Estat espanyol no ha aturat la repressió.

PRESIDENT DE LA JUNTA D'ANDALUSIA

Juan Manuel Moreno Agraït a la ultradreta

El flamant president d'Andalusia no només rebutja la necessitat d'un cordó sanitari per aïllar la ultradreta, sinó que blanqueja i legitima la xenofòbia, l'homofòbia i, per descomptat, l'ultranacionalisme espanyol de Vox, per tal de justificar el pacte que li ha permès la investidura.

PRIMERA MINISTRA BRITÀNICA

Theresa May Bufetada històrica

Per més que hagi superat la moció de censura presentada pels laboristes, la bufetada rebuda per la líder conservadora representa una derrota humiliant, la desfeta més gran de la història encaixada mai per un primer ministre britànic, que allarga i agreuja la incertesa arran del Brexit.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Acord al Parlament

El republicà Roger Torrent serà elegit president del Parlament i els republicans avalen que Puigdemont sigui candidat a la presidència de la Generalitat.

10
anys

Proposta de Solbes

Solbes ofereix 7.000 milions per a tothom. La injecció addicional al finançament queda lluny dels 12.000 milions reclamats pel govern.

20
anys

Nou crim a Kosova

Les forces sèrbies assassinen, possiblement divendres, mig centenar d'albanesos a Kosova en una nova transgressió dels acords d'alto el foc.

Full de ruta

David Brugué

Una pel·lícula casposa

Se'n recorden, d'aquelles pel·lícules que a finals dels setanta i principis dels vuitanta triomfaven? Eren guions absurds, amb interpretacions lamentables, però que a la societat de l'època els encantaven. La política espanyola hi té moltes similituds. Per molt que canviïn els protagonistes, el guió continua essent el mateix i igualment absurd. Això que volien vendre que amb el nou president les coses serien millors que amb el vell és, simplement, una fal·làcia. Continuem allà mateix. I, sincerament, no sé qui a les portes d'un judici –injust, injustificat i tots els *in* que s'hi vulguin posar– té la brillant idea de posar-se a detenir independentistes. I més a terres gironines. Que, mal els pesi a molts, és probablement on més independentistes hi ha per metre quadrat. Quan justament els estira-i-arronsa dels partits fan que molts estiguin desencantats amb el procés, ve el guionista de la justícia espanyola i hi posa més gasolina. De fet, se li hauria de donar

Quan justament els estira-i-arronsa dels partits fan que molts estiguin desencantats amb el procés, ve el guionista de la justícia espanyola i hi posa més gasolina

les gràcies. I no se'ls acut res més que anar a detenir dos alcaldes i el nebot del president Quim Torra.

Com en aquelles pel·lícules postdemocràtiques, al final, el que queden són els noms dels protagonistes. No el guió. I els principals actors de les presidències estatals no tenen pèrdua. Felipe González va canviar la jaqueta de pana per una d'Armani i va haver de conviure amb els GAL, el cas Filesa i la corrupció. José María Aznar –probablement el més infecte– passarà a la posterioritat per dues frases: "Ha sigut ETA", en els atemptats de Madrid, i "A l'Iraq hi ha armes de destrucció massiva", que encara busquen. De José Luis Rodríguez Zapatero, se'n pot dir que mentre el país s'enfonsava en la crisi, ell la negava. I Mariano Rajoy –el dels "filets de plastilina"– ha tustat mig país pel fet de voler votar i per primer cop un partit polític –amb ell de president– ha estat condemnat per finançament irregular. I Pedro Sánchez, ja ho veuen. Com passava en aquelles pel·lícules, difícilment acabarà bé.

Tribuna

David Murillo Bonvehí. Professor del Departament de Ciències Socials d'Esade

Viure en la contradicció

L'estat d'ànim que ens transmeten les xarxes socials és motiu de preocupació. Amb raó. Els estudis s'acumulen. Instagram genera enveja; Facebook, tafaneria; Twitter, irritació. Els grups de Whatsapp comencen a fer que perdís les ganes de veure la família. Les xarxes ens envolten de seguidors inexistent, de notícies falses, de continguts dubtosos. També acceleren processos socials que abans duraven dècades. Acceleren els estímuls i promouen les reaccions sobtades. L'acceleració tecnològica ho envaeix tot. Tot menys la reflexió. I això ens duu a viure en un estat de suspicàcia i incredulitat permanent.

TAMBÉ ENS FA ADONAR que vivim en la contradicció més absoluta i, sovint, més delirant. Observem adolescents que van a l'escola amb patinets elèctrics mentre les xarxes ens informen de l'augment de l'obesitat infantil. Escoltem sobre la imminent crisi de les pensions mentre ens detallen la quantitat d'impostos que les grans

empreses deixen de pagar en nom de l'enginyeria fiscal. Ens adonem de la violació recurrent de la nostra privacitat a les xarxes alhora que són elles mateixes les que ens expliquen la quantitat de milions que acumulen els nous monopolis digitals precisament per permetre-ho.

QUAN LA CONTRADICCIÓ traspasa al nivell polític i institucional la incomprensió encara es fa més difícil de digerir. La jutgessa a qui li pregunten sobre el criteri d'adjudicació de la causa contra el referèndum es justifica per la via de referir-nos a un algoritme que fa 'el repartiment just' de les causes. Una pregunta sobre la transparència del procés és resposta amb una apel·lació a una confiança esquerdada que, a sobre, es construeix sobre l'opacitat més absoluta: la capsa negra de l'algoritme. De la mateixa manera, els qui es presenten com a membres del partit de la llibertat apareixen a les xarxes com a partidaris de mentir i de manipular. El terme llibertat queda inevitablement

associat a la llibertat de ser incoherent, a la llibertat de justificar el pacte amb els qui la volen suprimir, a la llibertat de suprimir la democràcia mateix.

LA COHERÈNCIA ABSOLUTA és un objectiu propi de fanàtics, deia Isaiah Berlin. Ell era un pensador capaç de reconèixer les virtuts del marxisme i del liberalisme alhora. El problema ve quan ens tornem insensibles a la contradicció. Quan la donem per inevitable. Quan la justifiquem. Aquest és un problema que va molt més enllà de les *fake news*. És un problema que ha calat en la societat: quan res importa, tot s'hi val. Els psicòlegs parlarien de dissonàncies cognitives: els éssers humans tenim una capacitat més aviat limitada per viure en la contradicció. Necessitem una certa coherència entre el que diem, observem i fem. Molt em temo que som davant de les últimes etapes del relativisme desacomplexat que es va iniciar als setantes. Tanmateix, el cost d'aquesta darrera travessia serà alt.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

A Barcelona tot es pot comprar

■ Quan un passeja per Barcelona fent turisme no es pot perdre la Pedrera. Quin goig poder veure aquest edifici, ferhi fotos i, com diu l'anunci que el decora, poder comprar la llibertat, la igualtat, la felicitat o el respecte. Així em pregunto per què no comprem la llibertat dels presos polítics, la igualtat de drets dels refugiats o l'honestedat dels banquers. A més a més tot això s'anuncia amb l'autorització de l'Ajuntament de Barcelona. Visca, visca! Aquí tot es compra i ven.

ANNA PI I MURUGÓ
Barcelona

L'escola catalana no vol un 155

■ Si ens passem pels centres educatius catalans ens trobarem amb un percentatge molt elevat de docents que

són forans d'aquesta comunitat. De valencians, n'està ple, sense oblidar europeus i africans que han vingut a treballar pel país tot i el desplaçament que han hagut de fer.

Malauradament molts partits dretans espanyolistes han atacat aquesta fita que permet la immersió lingüística sota una convivència pacífica. El paradoxal resulta quan escoltes, entre alguns anticatalanistes, la crítica a aquest sistema. És la cultura la que ens fa pacífics o violents, però alguns anticatalanistes aposten per la confrontació. A Catalunya, i donat el gran nombre de nouvinguts, no se la pot acusar de dividir la població, en tot cas ha volgut integrar-la amb plena sobirania.

Convindrem que l'educació és la millor manera de trencar les espirals de la desigualtat. Una endevinalla sumèria deia que entres a la casa cec però en surts veient,

¿què és? Una escola. I Sòcrates afirmava que el més honorat i el més senzill no és reprimir els altres sinó preparar-se per ser el millor possible. Aleshores, per què alguns s'entesten a dir que l'escola catalana divideix i que cal imposar de nou un 155? En aquest cas em pregunto què redimonis va estudiar Casado per obtenir un màster en contra l'educació catalana. Com deia el difunt Xavier Melgarejo, les escoles que generin llaços més intensos i propers entre les persones són les que en sortiran reforçades. La catalana n'és una. Milers d'escoles són la vida, però ben pocs ens fan cenyida.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Les dues cares de la moneda

■ És significatiu que un jutge mani tancar un centre llar

amb més de quatre-cents ancians, per "soroll" produït per l'entreteniment quotidià d'aquestes persones durant unes hores al dia. És sorprenent que una jutgessa doni la raó als restauradors de la plaça d'Osca per l'horari; un indret dantesco, pel soroll dels seus tretze vetlladors, els seus bars amb les seves festes, gresques, borratxeres, reunions bevent davant de les portes dels locals, etcètera. On a l'estiu amb la calor s'han de tancar portes i finestres per poder descansar.

No han valgut les sonomètries, indicant que el medi ambient està per terra, ni tan sols la síndica i també el síndic avalant els veïns i les veïnes.

Amb tot esperem que l'Ajuntament presenti recurs, una hora no és molt però per a la salut té la seva gran importància.

LYDIA DOMENECH TORT
Barcelona

La frase del dia

“Aquest govern d'Andalusia es forma perquè vol Vox”

Susana Díaz, EXPRESIDENTA DE LA JUNTA D'ANDALUSIA

Tribuna

Josep Gifreu. Periodista i professor emèrit de la UPF

L'any de les llengües

En diuen llengües indígenes. Sí, el 2019 és l'any escollit per l'ONU, a proposta de Bolívia, com l'Any Internacional de les Llengües Indígenes. I la Unesco serà l'encarregada de posar en marxa, a partir del 28 d'aquest mes, un conjunt d'accions per fer d'aquestes llengües “matèria per al desenvolupament, la construcció de la pau i la reconciliació”, segons dicta el lema escollit. El motiu de fons al·legat per dedicar un any a una particular mena de llengües és que moltes estan en perill.

EL PROBLEMA ÉS DEFINIR avui què i quines són les llengües indígenes del planeta Terra. I per què s'anomenen així. Són potser les llengües sense estat? O les no oficials en alguns estats? O les *originàries* de pobles destinats tard o d'hora a ser assimilats per altres comunitats de llengua? Es tracta només de les llengües més vulnerables? O de les llengües dels pobles que no han aconseguit entrar a les Nacions Unides?

LA RETÒRICA INTERNACIONAL diu que les llengües indígenes són les pròpies dels pobles *indígenes* i, per tant, subjectes o objectes de protecció per la Declaració de les Nacions Unides sobre els drets dels pobles indígenes del 2007. No tinc cap dubte de l'interès i la transcendència històrica i política d'aquesta declaració, comparable a la Declaració Universal dels Drets Humans del 1948. Per això no hi votaren a favor els Estats Units, el Canadà, Austràlia i Nova Zelanda, i d'altres es van abstenir, com ara Rússia, Colòmbia, Nigèria o Ucraïna. En aquella ocasió, el secretari general va dir una frase memorable: la declaració significava “la reconciliació entre els estats integrants de l'ONU i els pobles indígenes”. Ara bé, la declaració no defineix enlloc què entén per *pobles indígenes*. La definició seria massa arriscada... Això sí: els reconeix el dret d'autodeterminació!

LA INDEFINICIÓ sobre els *pobles indígenes* plana igualment sobre les *llengües indígenes*. Cert, la Unesco ha anat actualitzant un atlas interactiu en què s'intenta cartografiar i classificar les “llengües en perill”, una llista d'unes 2.500, que ordena en cinc categories: vulnerable, en perill, en perill greu, en situació crítica i extingida. En la web de llançament de l'Any, la Unesco informa que dels 7.000 idiomes parlats al món, 2.680 estan en perill. I també que són 90 els “països” (estats) que tenen “comunitats indígenes”, amb un total de 370 milions de parlants.

EL DEBAT SOBRE L'ECOLOGIA de les llengües té una vasta tradició, i a Catalunya una producció important de recerca i reflexió entre lingüistes i sociolingüistes. La perspectiva ecològica s'ha anat obrint camí a l'hora d'analitzar i valorar la dinàmica del conflicte de llengües i de situar en les relacions de poder entre grups humans –i no per exemple en la suposada *superioritat* de determinades llengües–, les claus de fenòmens com

ara la minorització, l'assimilació o l'extinció.

LA INICIATIVA de l'Any de les Llengües Indígenes té un mèrit substancial: posar en l'agenda mundial el gran tema de present i de futur del conflicte de llengües, especialment agut per a les llengües sense estat o sense protecció suficient dels estats. Un conflicte històric de primer nivell, expandit per tot el planeta amb els grans moviments colonitzadors, agreujat per la globalització salvatge dels darrers decennis i ara, en plena revolució digital, a punt de culminar l'eutanàsia, la mort indolora, en pro del progrés.

UN NOU PERILL s'afegeix a les tribulacions de les comunitats de llengua minoritària i/o minoritzada. Una gran quantitat de llengües *no indígenes* hauran d'afrontar idèntics problemes de supervivència. A Europa, també. La sèrie de *llibres blancs* sobre l'impacte tecnològic en les llengües europees, Europe's Languages in the Digital Age (2016), detectava més d'una vintena de llengües “en perill d'extinció digital”. Entre d'altres, el croat, el gaèlic irlandès, el letó, el maltès o el lituà, però també l'euskara, el català, el romanès, el búlgar o l'islandès. El lingüista hongarès András Kornai ha pronosticat “la mort digital” de les llengües i la supervivència exclusiva de les que anomena “hiperconnectades”. Seran les que superaran la prova de l'*smarthphone* i de la traducció automàtica de veu.

EN L'ERA DIGITAL, el debat polític sobre el futur del patrimoni cultural més important de la Humanitat, que és la riquesa i diversitat de les comunitats de llengua, resta per fer. Tant de bo aquest any internacional reobri el debat i esperoni la consciència mundial sobre la centralitat de les llengües i la urgència de mesures politicojurídiques de protecció a escala mundial.

“En l'era digital, el debat polític sobre el futur del patrimoni cultural més important de la Humanitat, que és la diversitat de les comunitats de llengua, resta per fer

De set en set

Sara Muñoz

Desgràcies en campanya

Hi ha res pitjor que una desgràcia que es cobra vides? Doncs probablement una desgràcia que es cobra vides a pocs

mesos d'unes eleccions. A Badalona, a menys de cinc mesos per a les municipals, un incendi ha provocat la mort de tres persones. I els fets han tingut lloc en una de les zones on s'acumula la població més vulnerable, el barri de Sant Roc. En només unes hores, la majoria de formacions polítiques ja havien carregat les seves peces d'artilleria. El popular Xavier García Albiol, que en aquesta campanya vol escorxar l'ocupació i situar-la tota en un mateix sac,

No hi ha res pitjor que una desgràcia que es cobra vides a prop d'unes eleccions

ha fet l'esprint de la seva vida per anunciar que perseguirà els ocupants de l'habitatge on es va originar l'incendi. L'alcalde socialista, Àlex Pastor, promet anar pis per pis seguint aquells que manipulen els comptadors de la llum. De recursos extraordinaris per fer-ho, de moment, no n'ha anunciat cap. I després hi ha membres de l'exgovern d'esquerres als quals els empara la raó quan denuncien que alguns criminalitzen la pobresa, o quan apunten cap a les companyies elèctriques pels preus estratosfèrics dels rebuts, però que s'entesten a ignorar que molts casos de manipulació dels quadres elèctrics responen a un problema d'incivisme i no pas a una situació de pobresa extrema. Un discurs que acaba comportant que les famílies víctimes de l'incivisme d'altres acabin comprant l'al·legat de la dreta. Entre els uns i els altres, encara hi ha molt de marge per imposar el seny i la discreció.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Forcadell creu que se la criminalitza per l'ANC

La seva defensa la desvincula de l'1-O i de l'aprovació de la DUI al Parlament

L'atur entre estudiants triplica el de graduats d'FP

Un estudi conclou que la inserció laboral en el cas de l'FP dual encara és més elevada

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Espiral injustificable de de

REPRESÀLIA • La Policia Nacional arresta 16 persones a les comarques gironines, entre les quals els alcaldes de Verges i Celrà, de la CUP **MOTIU** • Se les investiga per un tall a les vies del TAV, tot i que algunes d'elles ni tan sols hi eren

G. Pladeveya / E. Agulló
GIRONA

Enèsima actuació desproporcionada de les forces de seguretat de l'Estat per criminalitzar i desmobilitzar l'independentisme. Un degoteig inaudit de detencions protagonitzades ahir per la Policia Nacional a les comarques gironines va generar arreu del país una allau de solidaritat amb les 16 persones que van ser arrestades, entre les quals hi havia dos alcaldes de la CUP: el batlle de Verges, Ignasi Sabater, i el de Celrà, Dani Cornella. Diversos dels afectats van ser abordats de manera totalment per sorpresa per agents encaputxats, en el moment que sortien de casa per anar a treballar. No va ser fins passades unes hores, i mentre ja eren dins la comissaria del CNP de Girona on van ser traslladats, que se'ls va comunicar de què se'ls acusava. Tots ells estan sent investigats per un delictes de desordres públics per haver participat, presumptament, en el tall de les vies del TAV a Girona que hi va haver l'1 d'octubre del 2018, en el marc de l'aniversari en commemoració d'un any de l'1-O. La persecució política que s'entreveu en l'operació, però, va trastocar fins i tot l'activitat al Parlament, on els diputats de JxCat, ERC i la CUP no van dubtar a abandonar les comissions sectorials en senyal de protesta contra l'actuació policial, i alguns es van dirigir a Girona per donar suport als detinguts.

Al matí, la Policia Nacional va arrestar inicialment onze persones (nou homes i dues dones), vinculades diverses d'elles amb els CDR, l'ANC, a un agrupament escolta, a col·lectius de jovent independentista o, fins i tot, una veïna de Girona que l'1-O del 2018 era a les vies esperant que passés el tren que agafa diàriament per anar a treballar a Barcelona. Tots ells es van acollir al seu dret de no declarar i, entre dos quarts d'una del migdia i les tres de la tarda, van anar sortint en llibertat els detinguts d'aquesta primera tongada. Tot feia pensar, però, que l'operació no havia quedat aquí, ja que va córrer que la policia estava buscant més gent (17 en total). Els presagis es van acabar complint i, a la tarda, es van practicar cinc detencions. Van arrestar un fotoperiodista que al matí cobria els fets i quatre persones més, entre les quals activistes de La Forja i del Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans (SEPC). També tots ells van quedar en llibertat i, a partir d'ara, els investigats per aquesta causa hauran de comparèixer als jutjats, en el supòsit que se'ls envii la citació.

Decisió policial

Entre els detinguts a la tarda, hi havia alumnes de la UdG. Hores abans, alguns estudiants van ser alertats per les seves famílies que la policia els havia anat a buscar a casa, no els hi van trobar i van decidir no moure's del campus.

Una forta abraçada a un dels detinguts, just després que quedés en llibertat. Al costat, les centenars de persones que es van concentrar davant la comissaria del CNP; i, a baix, l'alcalde de Girona i els diputats Joan Margall i Joan Olòriz, demanant explicacions ■ QUIM PUIG

Les frases

“A Catalunya, no es va a detenir ningú per un suposat delictes de desordres públics. Es tracta d'un nou i evident càstig contra l'independentisme”

“És un espectacle policial, una operació barroera i basada en una investigació molt mínima”

Benet Salellas
ADVOCAT DE DIVERSOS DELS INVESTIGATS

Mentre dos d'aquests alumnes s'adreçaven a la Facultat d'Educació per refugiar-se, però, van ser arrestats a les portes de la de Lletres. A dins, s'hi van acabar atrinxerant desenes d'estudiants per vetllar per un altre company i

impedir la seva detenció. I, per la seva seguretat i per evitar que fos arrestat al carrer, van decidir quedar-se a dormir aquesta nit passada a Educació.

A banda, la incògnita que durant bona part del matí va planar sobre qui

havia ordenat les detencions va fer que des del TSJC s'emetés un comunicat, en el qual es deixava clar que en cap cas van ser ordre del jutge del jutjat d'instrucció 4 de Girona, que era el que estava de guàrdia l'1-O del 2018. En aquest jutjat hi ha una causa amb un atestat policial, sense autor conegut, en què s'hi recull una relació de fets durant l'ocupació a les vies. En aquest atestat no s'identificava ningú i s'havia arxivat provisionalment. Ara, des de la Policia Nacional s'ha fet un nou atestat que es podria sumar a la causa, ar-

ran d'una denúncia d'Adif. Els advocats Benet Salellas i Montserrat Vinyets, que van assistir ahir els detinguts, sospiten que la policia ha utilitzat les imatges de les càmeres de l'estació i de les xarxes socials per identificar persones que, suposadament, eren en el tall. Alguns dels arrestats, però, van negar en declaracions als mitjans haver participat en l'ocupació a les vies. Va ser el cas, entre altres, de l'alcalde de Verges, que va afirmar que aquell dia era a l'institut on treballa i, per tant, hi ha testimonis que podran corroborar que no era a Girona. ■

L'APUNT El gest

Jordi Alemany

I vet aquí el gest. Aquella acció remarcable per la seva generositat i noblesa. L'arc independentista català el reclamava amb insistència, amb crides al diàleg, que s'ha traduït en una nova tongada d'imatges d'emmanillaments. Sí, sí, algú dirà que són coincidències, però en política ja s'ha dit moltes vegades que les coincidències no existeixen. Diguin-me paranoic, però ara

són detencions policials i no judicials, i curiosament els ha tocat a la CUP i als CDR. A les portes del judici en majúscules i amb uns pressupostos que els que haurien d'estar més interessats a aprovar en realitat els interessa ben poc. Missatges d'entesa i concòrdia d'una banda i gestos atiant la confrontació i la por de l'altra. Un mestratge del PSOE.

Detencions

LA CRÒNICA

G. Pladeveya

L'alcalde de Celrà, sortint de la comissaria del Cuerpo Nacional de Policía (CNP), després de quedar en llibertat ■ QUIM PUIG

“No hi haurà rendició!”

Un dimecres molt complicat, després de comprovar que diversos companys que havien acordat de trobar-se en la mobilització de protesta al davant de la comissaria de la Policia Nacional de Girona no apareixien ni tampoc contestaven al telèfon. Amb aquestes absències es van anar deduint i coneixent molts dels noms dels afectats. Va ser el cas de l'alcalde de Celrà, Dani Cornellà (CUP). Quan a primera hora es va assabentar que el seu homòleg a Verges, Ignasi Sabater, havia estat arrestat, Cornellà va parlar immediatament per telèfon amb l'advocat Benet Salellas i van quedar a la concentració de Girona. L'alcalde de Celrà, però, ja no va ser ni a temps d'agafar el cotxe per anar-hi, perquè va ser detingut poc després al poble. Ningú pensava en aquell moment, ni de lluny, que la causa estaria relacionada amb l'aniversari de l'1-O, que es va viure sense incidents destacats a la capital gironina. Davant la incertesa i la preocupació, l'alcaldesa, Marta Madrenas, acompanyada del diputat Joan Olòriz i Joan Margall, es va adreçar a la comissaria per reclamar explicacions. Els van deixar entrar a dins i van aconseguir parlar amb l'agent que instrueix la causa. Segons van dir després, el policia els va reconèixer que “havia estat una decisió seva” el fet d'haver ordenat les

detencions. “Ell ha creat tot aquest incendi! És molt i molt greu”, va lamentar Madrenas, que va avançar que “demanaran responsabilitats”.

Sabater va quedar en llibertat a la una del migdia. Com la resta de detinguts (entre els quals hi havia un nebot del president Quim Torra; i una mare i la seva filla), va ser rebut enmig d'abraçades, d'aplaudiments i de crits de “no esteu soles!” Rodejat de periodistes, Sabater va decidir esperar que sortís Cornellà per atendre la munió de mitjans de comunicació que hi ha-

suport, en una operació policial que era qualificada entre els concentrats com “un avís a navegants” per part de l'Estat, en un intent de frenar la mobilització al carrer, amb vista al judici contra els presos polítics catalans.

Sabater va relatar que havia estat detingut a les portes del seu domicili poc després de les set del matí, quan sortia per anar a treballar. Va ser abordat per 4 agents de paisà, encaputxats. A causa de les amenaces de mort anònimes que ha rebut els darrers mesos i la visita ja habitual de la ultradreta a Verges, es va atemorir, es va resistir a pujar al cotxe on el volien introduir i va començar a cridar, fet que va mobilitzar els veïns. Diversos d'ells es van adreçar fins allà ràpidament, van encerclar els desconeguts i van avisar els Mossos, que van mirar d'aclarir la situació. Al final, en comprovar que es tractava de policies del CNP, es van endur Sabater. El van emmanillar només d'un canell, l'esquerre, i el van arrossegar fins al vehicle policial, fet que li va provocar lesions; va haver de rebre assistència mèdica i li van embolicar la mà i part del braç. Tant ell com Cornellà van subratllar que les estratègies de la por no faran que la gent es quedi a casa, sinó que es continuarà lluitant pel dret d'autodeterminació, i tenint més present que mai que “no hi ha rendició”. ■

Sabater: “Ens hem d'organitzar, sortir al carrer, cuidar-nos molt i recuperar l'esperit de l'1 i el 3 d'octubre”

via aplegats a fora. L'alcalde de Celrà, que va creuar la porta de la caserna amb el braç enlaire i el puny tancat, va quedar en llibertat a les 14.06h. Ja davant els micròfons, el primer que van fer tots dos va ser donar les gràcies a les persones que havien anat fins allà a donar-los suport. Hi havia els regidors dels seus respectius equips de govern, treballadors dels dos ajuntaments, veïns i veïnes, batlles vinguts d'arreu, diputats al Parlament, al Congrés... Una important mobilització de

Cap citació prèvia

Els procediments que la Policia Nacional va fer servir ahir van ser qualificats de “surrealistes” i d’“incomprensibles” per les 300 persones que es van concentrar davant la comissaria del carrer Sant Pau de Girona en senyal de protesta. Un dels aspectes que més indignació van aixecar va ser que els investigats no fossin citats per comparèixer davant la policia, sinó que l'agent que instrueix la causa ordenés directament les seves detencions “amb nocturnitat i traïdoria”. Sale-

llas així ho va assenyalar, tot recordant que “a Catalunya no es va a arrestar ningú per desordres públics” i, per tant, “és un càstig i una represàlia contra l'independentisme”. Salellas, a més, quan va entrar a primera hora a la comissaria va ser atès per un agent que li va demanar que parlés en castellà perquè en català no l'entenia. Li va passar el mateix ahir a un altre lletrat, que va presentar una queixa per vulneració de drets lingüístics i no descarta remetre-ho al Síndic de Greuges.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A la plaça de Sant Domènec de Girona es van reunir 4.000 persones. A dalt, a la dreta, alguns dels detinguts i, a baix, concentració a Via Laietana de Barcelona ■ Q. PUIG / N. ASTORCH / A. RENYÉ

Mobilitzacions arreu del país en suport als detinguts

■ A Girona més de 4.000 persones van sortir al carrer fins a arribar a la UdG, on hi ha una tancada d'estudiants ■ A Barcelona es van aplegar 500 persones i es van ocupar les vies a l'estació de França

N.A. / R.E. / J.A.
GIRONA / CELRÀ / BARCELONA

Les detencions que es van fer al llarg del dia a les comarques gironines van motivar concentracions de suport arreu del país. Una de les més multitudinària va ser a la ciutat de Girona. La convocatòria de l'AMI al vespre va reunir inicialment un miler de persones a la plaça de l'U d'Octubre. L'arribada, entre forts aplaudiments, del president del Parlament, Roger Torrent, acompanyat de desenes d'alcaldes i regidors de Catalunya, va donar el tret de sortida a l'acte de reivindicació al món local. "Intentant criminalitzar el moviment independentista amb repressió no anirà enlloc, se-

nyor Sánchez. Fent detencions aleatòries l'únic que aconseguirà serà potenciar l'extrema dreta", va manifestar Torrent als mitjans. En els parlaments, els diferents representants de l'AMI van expressar el seu suport als alcaldes de Celrà, Dani Cornellà, i de Verges, Ignasi Sabater, que al matí havien estat detinguts, i van fer una crida a la unitat d'acció dels ajuntaments catalans. "Els alcaldes ens hem sentit atacats avui. Volem reprimir la llibertat d'expressió, de reunió i la llibertat ideològica", va destacar David Saldoni, president de l'ACM. "No podem permetre que els nostres fills tinguin por. Demano als alcaldes que es posin a caminar per avan-

çar units per la República", hi va afegir el president de l'AMI, Josep Maria Cervera. Seguidament, la plataforma Girona Vota va animar als manifestants a traslladar-se fins a la UdG com a mostra de suport a la persona perseguida per la policia i que des de la tarda es refugiava a les instal·lacions universitàries. La manifestació va transcórrer pel Barri Vell de Girona fins a la plaça de Sant Domènec, un indret on es van aplegar fins a 4.000 persones. Allà, les persones que havien estat detingudes, entre elles els alcaldes de Celrà i Verges, van ser rebuts amb crits de "No esteu sols!". El rector de la UdG, Quim Salvi, va ser l'encarregat d'obrir els discursos amb una declaració de re-

buig als actes de coacció a la llibertat d'expressió i una defensa de la institució que representa com a bressol de les idees i dels drets bàsics. Després, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va afirmar que les detencions d'ahir formen part "d'una causa general contra l'autodeterminació, però no aconseguiran els seus objectius perquè no tenim por". Per la seva part, el president d'Òmnium, Marcel Mauri, va posar de manifest la valentia de la ciutadania i va afirmar que les mobilitzacions fan més fort el poble català.

A Celrà

Al voltant de 300 persones es van concentrar davant de l'ajuntament de Celrà per donar suport al seu al-

calde, Dani Cornellà. Entre els assistents hi havia dirigents nacionals de la CUP, com ara Mireia Boya. Amig acte s'hi va incorporar l'alcald de Verges, Ignasi Sabater. En la concentració només hi va intervenir Cornellà. Després de donar les gràcies pel suport de la gent que s'havia concentrat a la comissaria, va presentar els fets d'ahir com un estímul per continuar lluitant a favor de la República. "Ara hi ha 17 persones que estan encara més convençudes", va assegurar. Segons va dir, l'operació havia estat un "muntatge" i una "cortina de fum" orquestrats des de Madrid perquè a l'Estat són conscients que s'acosten importants "mobilitzacions i lluita al carrer" a Catalu-

nya. Però, lluny d'espantar, el que aconseguixen —va considerar— és que es tingui clara la necessitat de lluitar per la República. Cornellà va tancar el discurs amb una crida a participar en les pròximes mobilitzacions i a la unitat d'acció.

Arreu es van succeir les concentracions, algunes amb força assistència com ara les de Terrassa, Sabadell, Manresa o Lleida. A Barcelona, unes 500 persones, segons la Guàrdia Urbana, es van manifestar davant la comissaria de la policia espanyola a la Via Laietana. La concentració, que es va desenvolupar sense incidents, va durar més de dues hores durant les quals va caldre tallar la via al trànsit. Els fotoperiodistes i càmeres de televisió van fer la seva protesta per la detenció del company Carles Palacio aixecant les eines de treball al crit de "Llibertat d'expressió, policia no". Desconvoada la manifestació, desenes de persones van ocupar durant 15 minuts les vies de l'estació de França a quarts de deu de la nit i la circulació d'un tren va resultar afectada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Emili Agulló

Els veïns de Verges, “d’ensurt en ensurt”

La calma que habitualment es respira a Verges, de dia, s’ha trastocat des de ja fa més d’un any de matinada. Primer va ser la punxada de rodes clandestina a un centenar de vehicles; més tard, diverses irrupcions de grups ultres per arrencar estelades, llaços grocs i fer pintades de manera indiscriminada, i ahir, novament i quan tot just clarejava amb el cel mig emboirat, quatre agents encaputxats de la Policia Nacional que s’enduïen l’alcalde a comissaria. La incertesa sobre la detenció va trigar a dissipar-se, com la boirina, mentre la notícia corria pels carrers del poble accelerada pels grups de Whatsapp, que treien fum. Al bar del Centre, diversos veïns la comentaven a primera hora, mentre feien el cafè, però en un poble on tothom es coneix, malhiaven d’un foraster assegut a la barra i ningú alçava la veu gaire més del compte. No fos cas.

Al migdia, les treballadores de l’Ajuntament no sabien res més del que es tramava a Twitter, en espera d’esdeveniments. I els edils del consistori, que ja van haver d’anar a declarar en bloc –govern (CUP) i oposició (ERC i PDeCAT)– al desembre davant la Guàrdia Civil, se’n feien creus. Des d’ERC, Susagna Mustera es

Sabater, ahir a la tarda, rebent l’escalf de centenars de veïns del Verges i amics de la comarca ■ E.A.

declarava “en estat de xoc”, i amb Cosme Hugas, del PDeCAT, refermaven que, davant la repressió: “No hi ha diferències polítiques”, “Anem tots a l’una”, coincidien.

Al migdia, quan va saltar la notícia que Sabater havia estat alliberat, en Xavi, amic de l’alcalde, no perdonava les formes: “Encaputxats i sense ordre judicial, encara encendran més la gent”, mentre comentava les novetats amb en Lluís, un altre veí que mai

havia votat la CUP, però sí Sabater, “una persona raonable, pacífica i un bon alcalde”. Rememorava que ell havia estat un dels damnificats per les punxades de rodes –totes quatre– i la feina que van fer plegats, amb l’alcalde, perquè diversos tallers les repressin a preu de cost.

Sabater i la seva llista van vojejar el 46,7% dels vots el 2015. I sigla al marge, se’n valora la seva implicació en el teixit associatiu

del poble, com explicava el president de la processó de Verges, Tono Casabò, que, a banda de dirigir el muntatge en què Sabater ha fet de Jesucrist una bona colla d’anys, va ser mestre seu i li reconeix la implicació en diferents vessants. La nit abans, dimarts, s’havien acomiadat a Girona després d’anar a visitar la consellera de Cultura, Laura Borràs, amb Sabater i Lluís Llach, per parlar de la nova edició de la festa, d’in-

terès nacional per la seva dansa de la mort.

Una altra veïna, en canvi, s’estimava més no donar el nom perquè durant el franquisme a casa li havien recomanat que no parlés de política, i en veure tot el que passa, “ja se sap...”, diu. Coneix “l’Ignasi” des de petit. Van anar a escola amb la seva mare, i la seva filla també va anar a escola amb ell, i el defineix com a “bon jan”, mentre una coneguda travessa apressada, però, s’afegeix a la conversa, “indignada” i “amb l’estómac regirat” de tot el que li ha anat arribant. Com a àvia polivalent, ve de recollir la mainada a l’escola i deixar-la a casa dels fills, i lamenta que ha vist els avis del fill de l’alcalde amb el net després de classe. Tot i això, totes dues, a través del mòbil, ja estaven al cas que l’acabaven de deixar en llibertat, i esperaven que sigui el darrer malson: “Només que anem d’ensurt en ensurt”, ironitzaven.

Al capvespre, el veïnat i molts conveïns dels pobles de la rodalia van tornar-se a citar a la placeta, uns 300 en total, per donar suport a Sabater. L’alcalde els va desitjar “que ningú més hagi de passar” un tràngol que va inscriure en l’“estratègia de la por davant el que ve”, primer el judici de l’1-O i, més tard, les eleccions. ■

Crida per “blindar” la Universitat de Girona

■ Fan una tancada indefinida per impedir més detencions d’estudiants

Òscar Pinilla
GIRONA

L’actuació de la Policia Nacional va tocar directament el cor de l’associacionisme juvenil i estudiantil gironí. I amb això no s’hi juga. La detenció de dos estudiants a les portes de la Facultat d’Educació de la Universitat de Girona (UdG) va tenir una resposta contundent i unànime. “La universitat serà altre cop el refugi d’aquelles persones perseguides per

l’Estat, per la seva ideologia”, assegurava Carla Costa, portaveu de la Forja Gironès, que ahir una de les detingudes durant l’operació indiscriminada de la policia espanyola. Els estudiants, aplegats en una de les aules de la Facultat de Lletres i amb el suport del rectorat, van fer “una crida solidària” per fer una tancada indefinida a la UdG. Ahir a la nit, desenes d’estudiants ja s’hi van quedar a dormir. L’objectiu és doble, per una banda és un acte de protesta contra la repressió judicial, policial i política de l’Estat, i, per l’altra, impedir que hi hagi una detenció més. Perquè

ahir, la Policia Nacional tenia, com a mínim, tres objectius: tres estudiants. En van detenir dos, però un tercer va poder amagar-se amb el suport de companys de facultat que es van atrinxerar al campus del Barri Vell.

#CaputxinadaUdG

“A la universitat, amb els nostres cossos al davant, impedirem l’entrada de la Policia Nacional, tal com vam fer l’1 d’octubre”, assegurava ahir Cirera, del Sindicat d’Estudiants dels Països Catalans (SEPC). Per fer aquesta tancada indefinida, els estudiants s’han inspirat en altres estudiants que l’any 1966

Les portaveus del SEPC i la Forja explicant ahir l’acció organitzada a la UdG ■ Ò. PINILLA

van desafiar el règim feixista tancant-se al convent dels Caputxins. “Per això engegarem la #CaputxinadaUdG, una acció d’autodefensa i denúncia del règim del 78”, afirmava ahir Carla Costa.

“És ben sabut que les comarques gironines són

un punt neuràlgic del moviment independentista, que ha apostat i continuarà apostant per la desobediència civil no violenta”, explica la portaveu de la Forja Gironès. “Per aquest motiu ens hem proposat fer-nos forts a la universitat tot defensant les perso-

nes que encara no han estat atrapades per les urpes de l’Estat espanyol”, sosté. En aquest sentit, des de la SEPC i la Forja advertixen que, “per molt que ens detinguin, no ens desviem dels nostres objectius i ens repleguem per plantar cara”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els diputats independentistes, ahir al matí en el moment de marxar de la comissió de Treball i Afers Socials ■ ACN

Suspeses les comissions al Parlament com a protesta

■ Els grups independentistes abandonen totes les sessions del dia i demanen la compareixença de Cunillera al Parlament i de Marlaska al Congrés ■ L'oposició critica la decisió i Cs exigeix sancions

Òscar Palau
BARCELONA

Els grups parlamentaris independentistes van rebutjar "normalitzar" les detencions "arbitràries i inadmissibles" d'ahir per la commemoració de l'1-O a Girona, i com a protesta els diputats de JxCat, ERC i la CUP van abandonar les sis comissions que hi havia convocades al llarg del dia, fet que a la pràctica va obligar a suspendre-les per la falta de quòrum per debatre i votar les resolucions previstes. En la d'Afers Socials, els diputats van esperar a marxar que parlés la representant citada ahir, Carme Pous, de l'Associació Ajudam Predegent. El

vicepresident, Pere Aragones, i el conseller de Territori, Damià Calvet, que havien de compareixer a la tarda davant la comissió de Medi Ambient per informar sobre la recuperació d'Aigües Ter-Llobregat, també van acabar registrant, després de reunir-se al migdia a la cambra, un escrit en què assenyalaven que, "atesa la situació d'alteració de la vida política", no els era "possible assistir" a la cita, i proposaven la data alternativa del 30 de gener per fer-ho.

Els independentistes –i també els comuns, tot i que aquests alhora van demanar, en va, que no s'aturés l'activitat parlamentària– van denunciar que l'opera-

Els col·lectius afectats fan una crida a la mobilització

Tots els col·lectius en què militen els 17 detinguts ahir (CDR, CUP, ANC, Poble Lliure, La Forja, la Intersindical i el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans, englobats rere el manifest *Alcem-nos*) van compareixer junts a la tarda per denunciar l'hostilitat de l'Estat i fer una crida a

la mobilització popular i al treball conjunt contra l'acció policial, per la qual cosa van demanar que la gent estigui atenta a les convocatòries que facin. "És una operació política amb clara intencionalitat política", lamentava Xavi Pellicer, d'Alerta Solidària, que recriminava el paper

dels Mossos com a "col·laboradors necessaris" i demanava la dimissió del conseller Miquel Buch. Per a Elisenda Paluzie, presidenta de l'ANC, que recordava que ahir feia 15 mesos de l'empresonament dels Jordis, és una "nova operació de repressió que vol posar fi a un moviment pacífic".

ció policial d'ahir, sense cap ordre judicial, té l'única voluntat d'"atornir, perseguir i criminalitzar" el moviment amb vista a les mobilitzacions anunciades amb motiu del judici al procés. A més, en van criticar les formes. "Amb

una citació n'hi hauria hagut prou, no calien detencions ni encaputxats", reblava la cupaire Maria Sirvent. El seu grup i també JxCat registrarien sengles peticions urgents de compareixença de la delegada estatal, Teresa Cunillera, a

qui feien corresponsable de l'actuació policial, davant la comissió d'Interior per donar explicacions. "En les pròximes hores ha d'analitzar què ha passat, per què ho ha permès,quina responsabilitat té i segurament el següent pas és

la dimissió", ja assenyalava el portaveu adjunt de JxCat, Eduard Pujol, que la titllava de "governadora civil", i es preguntava: "Aquesta és la voluntat de diàleg del govern espanyol?" ERC va donar suport a la mesura, tot i que la petició de compareixença la van presentar al Congrés –com va fer Podemos– i per al ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska. "Intenten alimentar una causa general contra l'independentisme des de fa un any i mig", denunciava el portaveu adjunt d'ERC, Gerard Gómez del Moral. Si bé no van entrar en detalls, els independentistes ja van enviar de fet un avís per a navegants: el funcionament del Parlament tampoc podrà ser "normal" mentre duri el judici.

L'oposició, enfurismada

Els grups de l'oposició van mostrar-se molt crítics i van acusar els independentistes de "segrestar un cop més" les institucions per als seus interessos, en paraules del PP. El PSC va lamentar que la suspensió ahir de l'activitat posa en perill acords que han d'anar al ple de la setmana vinent com ara la supressió del Consell Comarcal del Barcelonès, i va criticar, per exemple, que els consellers que no van compareixer no toquessin en canvi la seva agenda al matí. Cs va anar un pas més enllà i, a banda de titllar de "ganduls" els diputats independentistes, va presentar un escrit a la presidència del Parlament en què es queixen que van incomplir el seu deure, incloïen en el reglament i el codi de conducta, d'assistir i votar en les comissions de què formen part, i demanen la incoació d'un expedient, que voldrien que acabés amb algun càstig. Gómez del Moral ho va trobar "esperpèntic", ja que va recordar que Cs s'ha absentat nombroses vegades els últims anys de comissions i plens, i mai se'ls ha sancionat. ■

Les frases

“Cunillera ha d'aclarir què ha passat, per què, quines voluntats amaguen. És només fer por? Amençar?”

Eduard Pujol
PORTAVEU ADJUNT DE JXCAT

“És una maniobra de l'Estat prèvia a l'inici del judici per donar a la ciutadania el missatge que no es mobilitzi”

Gerard Gómez del Moral
PORTAVEU ADJUNT D'ERC

“Alguns diputats són uns ganduls, volen cobrar i no venir a treballar. S'han buscat l'excusa perfecta”

Carlos Carrizosa
PORTAVEU DE CIUTADANS

“De totes les formes possibles de protestar, han triat la que lesiona el dret d'iniciativa de l'oposició”

Ferran Pedret
DIPUTAT DEL PSC

“No són fets aïllats, formen part d'una operació orquestrada per l'Estat contra els drets civils i polítics”

Maria Sirvent
DIPUTADA DE LA CUP

“No aconseguiran intimidar-nos ni paralyzar-nos, fem una crida arreu del país a la mobilització”

Elisenda Paluzie
PRESIDENTA DE L'ANC

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez no evita el debat català a l'Eurocambra

El torn de rèpliques va estar farcit de preguntes sobre Catalunya La líder dels Verds va exigir al govern espanyol “una solució democràtica i política” per a Catalunya que “inclogui els presos”

Natàlia Segura

Estrasburg

Convidat com tots els caps d'estat i de govern de la Unió Europea a debatre el futur del projecte europeu, el president espanyol Pedro Sánchez va anar a l'Eurocambra a parlar d'Europa, però els eurodiputats li van recordar que el seu problema polític més gran no podia defugir el seu escrutini. Ni una sola paraula en un discurs de més de mitja hora al ple d'Estrasburg sobre la gran patata calenta de l'Estat espanyol. No va colar. A la tanda de rèpliques el socialista no va poder esquivar la pluja de comentaris i crítiques –de totes bandes– sobre com està gestionant la crisi catalana.

L'intent de Sánchez per marcar perfil europeista va quedar esguerrat per les nombroses intervencions d'eurodiputats arran del conflicte català. En

un ple mig buit i sense la presència del president de la Comissió Europea –ocupat amb el Brexit–, Sánchez va optar per acusar els independentistes de no tenir “una majoria ciutadana” i de “no parlar amb l'altra part” dels catalans que, segons ell, no són nacionalistes. “El problema a Catalunya no és la independència, és la convivència”, va dir. Però diversos eurodiputats de partits i països diferents van criticar l'existència de presos polítics i les dificultats per al diàleg.

Entre ells, la líder dels Verds, l'alemanya Ska Keller, que va exigir al govern espanyol “una solució democràtica i política” per a Catalunya que “inclogui els presos”. I va fer un èmfasi especial recordant que dos exmembres del seu propi grup parlamentari, Oriol Junqueras i Raül Romeva, estan a la presó des de fa més d'un any. “Se'ls acusa de càrrecs que no són rigorosos, com han

Sánchez, intervenint al Parlament Europeu, amb els cartells de presos i exiliats de fons ■ EFE

declarat tribunals a Bèlgica i Alemanya”, va dir la candidata ecologista a les eleccions europees.

Cartells grossos

La protesta pels presos no només es va sentir, també es va veure. Amb cartells grossos de cadascun dels nou líders empresonats i els set exiliats, una quinzena de membres de la

Plataforma Diàleg UE-Catalunya van reclamar-ne l'alliberament. Aquests membres havien demanat una reunió amb Sánchez coincidint amb la seva visita a Estrasburg, però el president espanyol va declinar l'oferta al·legant motius d'agenda.

Les veus més crítiques van venir dels independentistes a l'Eurocambra.

“A Catalunya no hi ha un problema de convivència, sinó de centralisme de Madrid”, rebatia l'eurodiputat pel PDeCAT Ramon Tremosa, l'únic independentista que va poder intervenir al debat. Tant ell com l'eurodiputat d'ERC Jordi Solé van trobar lamentable el silenci inútil de Sánchez en el seu discurs mentre el mateix ma-

tí es detenien dos alcaldes de la CUP per part de la policia espanyola sense un mandat judicial. “Al mateix temps que ell reclamava valors europeus, tornàvem a tenir detencions que són arbitràries”, va assegurar Solé després del ple.

Judici 1-0

A poques setmanes perquè comenci el judici sobre el referèndum de l'1 d'octubre, Sánchez es va veure entre l'espasa i la paret intentant justificar el procediment judicial a preguntes dels mitjans. Així, en la roda de premsa posterior al debat, el cap

La frase

“El problema a Catalunya no és la independència, és la convivència”

Pedro Sánchez

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

del govern espanyol va assegurar que els processats al Tribunal Suprem “tindran totes les garanties per defensar-se”. Segons Sánchez, no va ser “legítim” trencar la unitat de l'Estat espanyol “unilateralment”. “Això és el que s'està veient al Tribunal Suprem”, va intentar aclarir, negant que fos un judici polític. ■

Crida a la unió de comuns, ERC i CUP a les municipals

L'alcald de Ripollet reivindica la unitat organitzativa per revalidar alcaldies

Xavier Miró
BARCELONA

L'alcald de Ripollet, Josep Maria Osuna, reivindica la unió organitzativa de Catalunya en Comú, ERC i CUP en aquells municipis en què les aliances han fet possible guanyar el govern local i adverteix del risc que suposa continuar funcionant separats. Ho feia ahir al barri barceloní del Clot, en un acte organitzat per la plataforma Sobiranistes –de Catalunya en

Freixanet, Osuna i Alamany, ahir, a l'acte de Sobiranistes al barri barceloní del Clot ■ ORIOL DURAN

Comú– en què la diputada Elisenda Alamany també reivindicava que la “nova política” són Dolors Sabater a Badalona, Carles Escobà a Cerdanyola del Vallès o Osuna a Ripollet per-

què el seu lideratge ha sorgit d'una àmplia base social. Osuna va lamentar que les candidatures unitàries que han aconseguit el canvi de govern no hagin permès “teixir coordi-

nació i organització” entre els socis amb el resultat que cada partit celebra per separat la seva conferència municipalista. Osuna adverteix que això suposa un risc electoral.

Alamany va reivindicar la “nova política” com el tercer eix que s'afegeix als d'esquerra-dreta i catalanisme-espanyolisme i va advertir que el repte de l'esquerra és “omplir-lo de valors progressistes” i disputar-lo als nous partits populistes i d'ultradreta que poden atreure votants perquè també llancen un missatge contra les elits econòmiques i polítiques. L'acte de Sobiranistes encetava una campanya audiovisual que es farà a través de les xarxes i va comptar amb la presència de la jurista de MES, Jordina Freixanet, després de l'absència per malaltia del diputat d'ERC Ruben Wagensberg. ■

El Suprem no actuarà pel permís a Rull per l'accident del seu fill

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem ha decidit que no farà cap actuació en relació amb el permís extraordinari que la directora de la presó de Lledoners, Paula Montero, va donar a l'exconseller Josep Rull el 5 de gener quan el seu fill durant la visita a la presó va caure al pati, va quedar sense coneixement i va ser hospitalitzat d'urgència. En la providència del tribunal que presideix Manuel Marchena s'indica que un cop rebut l'informe justificatiu ampliat de la directora l'incorpora a la causa de

tot el procés i descarta emprendre cap acció. La fiscalia ja va donar suport davant el jutge de guàrdia de Manresa a la sortida de Rull de la presó. En la resolució del jutjat de Manresa, el ministeri públic va esgrimir els articles 155 i 159 del reglament penitenciari, mentre que el jutge es referia a l'article 161.4, que estableix que “en els supòsits d'urgència, el permís extraordinari podrà ser autoritzat pel director, prèvia consulta al centre directiu, si calgués, i sense perjudici de comunicar a la junta de tractament l'autorització concedida”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Forcadell considera que se la criminalitza per l'etapa a l'ANC

La defensa de l'expresidenta del Parlament la desvincula de l'1-O i de l'aprovació de la DUI Demana que Puigdemont i Rovira declarin per videoconferència i la presència d'observadors internacionals

Emili Bella
BARCELONA

L'escrit de defensa de Carme Forcadell furga en la diferència amb la resta de membres de la mesa del Parlament, que finalment seran jutjats pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i atribueix el fet que el seu cas se'l quedi el Tribunal Suprem a un "intent de criminalitzar" l'expresidenta de la cambra "exclusivament per haver estat presidenta de l'Assemblea Nacional Catalana" (entre el 2012 i el 2015), entitat convocant de les manifestacions independentistes massives dels últims set anys l'Onze de Setembre.

Ja com a presidenta del Parlament, Forcadell no va organitzar, promoure o convocar cap acte, ni va arengar les mobilitzacions, ni tan sols va fer crides a la mobilització per protegir els centres de votació l'1-O i va actuar en tot moment d'acord amb el reglament de la cambra, sense que tingués "vot decisor" en la declaració d'independència, segons consta en l'escrit de defensa, a càrrec de l'advocada Olga Arderiu, que en demana la lliure absolució.

També remarca, subratllat i en majúscules, que Forcadell "és una per-

Acte de suport a Carme Forcadell, el setembre passat a Sabadell ■ JUANMA RAMOS

sona absolutament pacifista i si per perseguir la seva ideologia calgués la violència, abans abandonaria les seves idees que permetre cap acte violent".

En l'escrit, de 112 pàgines, Forcadell manté que, com a presidenta de la cambra, no va participar en "la presa de decisió de convocar un referèndum" ni tampoc va intervenir "de cap manera" en la "direcció, promoció, preparació i/o execució" de l'1-O.

Insisteix que van ser els grups parlamentaris de

Junts pel Sí i la CUP els que el 6 i el 7 de setembre del 2017 van demanar modificar l'ordre del dia del ple per debatre i votar les lleis del referèndum i de transitorietat jurídica, i que va ser el ple, com a òrgan suprem, qui va acordar-ne la inclusió.

La defensa demana la declaració com a testimonis del president Carles Puigdemont i de la secretaria general d'ERC, Marta Rovira, per videoconferència. Tots dos són a l'exili belga i suís, respectiva-

Imputats tres 'piolins' més

El jutge que investiga les càrregues policials a Barcelona durant el referèndum de l'1-O ha citat com a imputats tres agents més de la policia espanyola per les seves actuacions "a priori totalment inadequades" al col·legi Pau Claris. Ja són 33 els policies inculpats en aquest procediment. El titular del jutjat d'instrucció número 7 els ha citat tots tres per a l'11 de febrer. Se'ls identifica en enregistra-

ments audiovisuals clavant puntades de peu i cops de puny als votants. També torna a citar el mateix dia com a imputat un subinspector que ja va interrogar com a investigat, perquè ha aparegut un nou vídeo en què se'l veu clavant un cop de puny a la cara a un ciutadà amb la mà amb què porta la porra i donant puntades de peu durant "una bona estona" als votants que estaven asseguts a terra.

ment. A la llista de peticions de testimonis hi ha companys de mesa, lletrats de la cambra, els seus predecessors en el càrrec Ernest Benach i Núria de Gispert i dos exmembres del secretariat de l'ANC.

La màxima autoritat del país empresonada reclama la presència durant el judici, en el qual afronta una petició fiscal de 17 anys de presó, de cinc observadors internacionals, la traducció simultània (no consecutiva) per poder realitzar les seves intervencions en català, seure al costat de la seva advocada i la retransmissió en temps real del procés judicial. Tampoc no renuncia al fet que el judici es faci a Barcelona.

Vila, antiunilateralista

D'altra banda, l'escrit de defensa de Santi Vila, a càrrec de l'advocat Pau Molins, ressalta que l'exconseller no era diputat i que, per tant, era aliè a la tramitació de les lleis de desconnexió i que sempre ha promogut accions polítiques "contràries a estratègies unilaterals" —encara que firmés "com a membre col·legiat del govern" el decret de convocatòria del referèndum unilateral—. El text, de només nou pàgines, recull el convenciment de Vila que es trobaria una solució dialogada al conflicte i recalca que va donar ordres expressives al seu departament que no s'autoritzés cap contractació, despesa o pagament relacionat amb l'organització del referèndum. Vila vol que testimonii a favor seu qui va ser secretari general de la conselleria que comandava, Pau Villòria, avui comissionat del 155. ■

Els expresidents demanen un judici amb els acusats en llibertat

Redacció
BARCELONA

Els presidents de la Generalitat i del Parlament vius han subscrit avui un comunicat conjunt dirigit al Tribunal Suprem i promogut pel Síndic de Greuges en què demanen "garanties per al dret de defensa dels inculpats durant el ju-

dici del procés" i que puguin acudir-hi en situació de llibertat. Les màximes autoritats del Parlament i del govern demanen a l'alt tribunal "canvis en les condicions de la presó preventiva dels inculpats perquè puguin arribar en plenes facultats" al judici i insten els advocats defensors que incloguin als seus

escrits de defensa aquesta "apel·lació a les autoritats competents que garanteixi el dret de defensa". En aquest sentit, volen que es considerin "mesures alternatives a la privació de llibertat en centre penitenciari". El comunicat, signat per Jordi Pujol, José Montilla, Artur Mas i Carles Puigdemont —Pasqual

Maragall no va poder ser contactat ahir pel Síndic—, i Joan Rigol, Ernest Benach i Núria de Gispert, argumenta que la presó preventiva "té unes causes taxades en l'ordenament jurídic espanyol que no sempre s'interpreten en els seus justos límits, cosa que la converteix en una pena anticipada". ■

Els presidents Artur Mas, José Montilla i Jordi Pujol, en un acte el 2013 ■ JOSEP LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Multa sense inhabilitació per al regidor Téllez (CUP)

La jutgessa el sanciona amb 4.320 euros per un delictes de desobediència greu per haver agafat uns cartells d'Òmnium, comissats per agents de Badalona ■ Sosté que va cometre un "abús de poder"

Mayte Piulachs
BARCELONA

La titular del penal 7 de Badalona, la magistrada Maria del Pilar Calvo, ha condemnat l'extint d'alcalde i regidor de Badalona José Téllez (CUP) a pagar una multa de 4.320 euros en considerar-lo autor d'un delictes greu de desobediència a agents de l'autoritat, en haver agafat uns cartells d'Òmnium, comissats el 25 de setembre del 2017 per agents de la Guàrdia Urbana de Badalona, seguint ordres de la fiscalia de Barcelona de retirar tot el material relacionat amb l'1-O. La fiscal demanava per a Téllez sis mesos de

presó a més d'inhabilitació, que la magistrada no recull. La resolució no es ferma.

En la resolució, coneguda ahir, la magistrada afirma que Téllez "va aprofitar-se del seu càrrec municipal" per "desautoritzar els agents de la policia local i també la fiscalia de Barcelona". Hi afegeix que l'argument exposat pel regidor, la setmana passada en el judici, que va actuar per defensar la llibertat d'expressió i els drets civils, no té cap aixopluc perquè "va actuar de manera partidària i partidista". La jutgessa assegura que hi ha jurisprudència que deixa clar que les policies locals po-

Téllez, acompanyat de regidors i membres d'Òmnium ■ ACN

den actuar com a "col·laboradores" de policia judicial, un fet qüestionat per la defensa de Téllez. També hi va afegir que la carta de

queixa que va enviar la llavors alcaldessa de Badalona a la fiscalia per l'ús dels agents "no va tenir resposta ni acció legal".

El cas de Tamara, als jutjats de Gavà

La jutgessa de Barcelona a qui li van tocar les causes contra Tamara i Adrià Carrasco –enviades des de l'Audiència Nacional– va resoldre ahir derivar-les a altres jutjats ordinaris. En el cas de Tamara, encara confinada a Viladecans, als jutjats de Gavà perquè allà, s'afirma, va enregistrar la crida a la mobilització a les xarxes socials. En el cas d'Adrià, als jutjats de Granollers i Vilanova i la Geltrú, on duen causes per l'aixecament de peatges a l'AP-7 i la C-32.

Ajuntament
d'Allella

EDICTE

La Junta de Govern Local, en sessió celebrada el 20 de desembre de 2018, ha aprovat la constitució de l'Entitat Urbànica Col·laboradora Provisional del Sector de sòl urbanitzable delimitat SUDR01 La Serreta – El Pla, i es fa públic l'acord d'aprovació al BOP, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i en un diari de la província d'àmplia difusió, de conformitat amb l'article 196.6 del RLUC.

Allella, 14 de gener de 2019

El secretari general,

Félix-José Valdés Conde

(B) Bassols

AVÍS

TALL DE SUBMINISTRAMENT
ELÈCTRIC

Zones afectades: Olot

Carrers:

Camp de Tir s/n, C/ Font de la Salut s/n, Volcà Bisarroques s/n.

Dia i hora interrupció:

Divendres 18 de gener de 2019

Horaris: 09:00 a 13:00

Gràcies per la seva col·laboració.

Treballem per millorar el servei

Bassols Energia
Av. Girona, 2 - 17800 Olot - 972 260 150
Informació disponible a
www.bassolsenergia.com

SALOMÓ: HISTÒRIA, PATRIMONI I LLEGENDA

La Capella del Sant Crist destaca per les pintures murals i a l'oli de l'època barroca

Capella del Sant Crist
Cal Cadernal, casa
pairal de la família Nin.
Per finalitzar la visita
tast de vi i oli de la
cooperativa

DESCOBREIX EL NOSTRE PATRIMONI! VISITES GUIADES

Més informació: Ajuntament de Salomó | Tel. 977 629 030 (de dilluns a divendres de 9 a 14 h) | www.salomo.cat